

MĚSÍČNÍ KORÁLKY

ZPRAVODAJ LIDU MEDVĚDÍHO POTOKA, RODIČŮ A PŘIZNIVCŮ KMENE
* WOWAPISKA OYATE MATO WAKPALAN, ATE, INE, KOLA
JSME TU JEDEN PRO DRUHÉHO, A TO NAS SPOJUJE.

ČERVEN 2012

TOTOLAN WI

Začíná léto - pro mnohé období, na které dlouho čekali - období odpočinku a nových dobrodružství. Období hvězdných obloh a horkých nocí, čas na cestování, objevování neznámých míst a bytostí, čas sdílet dobrou náladu s kamarády, s rodinou. Možnost na chvíli zahodit za hlavu spoustu školních a pracovních povinností, užívat si tance, ohňů a hudby. Velké věci jsou za námi, a ještě větší před námi. Toto jaro bylo plné skvělých oddílových akcí. Neminula nás ani Zelená stezka - Zlatý list, kde naše hlídky slavily úspěchy na místním kole, na krajském a také se zasloužily o výborné „stříbrné“ umístění na národním kole! Před námi už stojí expedice do Českého Švýcarska, Olomoucké putování a velký tábor tradičně Pod Krkatou (Kouzelné údolí Lubě). Doufám, že tento letní Totolan Wi pro Vás bude zajímavý svým obsahem - že Vám pomůže zavzpomínat na některé společné chvíle i Vám umožní pohlédnout do blízké budoucnosti plné nových zážitků. Užívejte si dlouhé horké dny, mějte spoustu legrace, pijte hodně vody (aby Vás nebolela hlava), dávejte pozor, kam šlapete (silnice, podezřelá místa, vosí hnízda), borůvky sbírejte jen tam, kde to není zakázané – v opačném případě pozor na modrou pusu a prsty, které by Vás prozradily! Ochutnávejte léto všemi smysly, dejte svým očím dopřát pohled na barevné květy a křídla motýlů, svým uším umožněte slyšet pestré zvuky ptáků, stromů, hmyzu a veškerého života v přírodě. Vnímejte vůni letních bouřek, vůni lesů a rozpálených lučních plání a mějte slunce v duši ☺

Kr.

Nad řekou

Nad řekou stoupá
ranní mlha
pomalu svítá,
temná noc se trhá,
když se dívám
na tu krásu zdá-li
jakoby to všechno
malíři štětcem malovali.
Tam si malíř přidá
trochu víc zeleně
na řece vlny

na jinak klidné hladině,
na druhém břehu
pole zlatých slunečnic
a vycházející slunce.
Víc už nic?

Ale teď živě, už bez malíře
nad řekou
tam rackové si letí
na stromech
chvěje se větrem listí
z blízkého lesa kukačky
kuku,kuku,kukají

a tam v tom háječku
slavíci zpívají.
Jak se večer lehce blíží
a zapadá slunce
tam plují krásné labutě
po té naší řece,
brzy už je večer,
pak noc je hluboká
a sova do šumění řeky
z lesa zahouká.

(anonym/ našla Kachna)

U Kaštanů v Českých Budějovicích

5. dne měsíce května jsme se vydali na dlouhou cestu vlakem do Prahy a z ní pak přímo do Českých Budějovic. Tady se chceme s Kaštaný, našimi kamarády ze Zelené stezky, porozhlédnout po zdejší přírodě. Je to tu kousek do NP Šumava, ale tam nepůjdeme. Místo toho se podíváme do chráněné krajinné oblasti Blanský les. A to hned poté, co se ubytujeme v jedné třídě gymnázia Jírovceva. U autobusu, který nás tam má dovézt, se setkáváme s většinou Kaštanů a taky s Leošem, odborníkem na botaniku. Vypadá to sice, že bude cestou pršet, ale my jsme vybaveni pláštěnkami, a tak nám to ani příliš nevadí. Cestou si ukládáme do paměti či zapisujeme do zápisníků, co důležitého Leoš říká a ukazujeme si všechny možné druhy rostlin. Doprovází nás i pes Amálka. Nakonec jsme i přesto, že máme pláštěnky



oblečené, stejně všichni promokli, a tak uvítáme autobus a jedeme zpět do naší základny. Oblečení si dáme sušit a před večerí, protože jako všechny správné školy má i jírovceva tělocvičnu, si někteří z nás jdou na chvíli zablblnout a ostatní se zatím osprchují. Po večerí si ještě společně zahrajeme nějaké hry a pak už spát, abychom byli zítra čilí.

Ráno po snídani opět jedeme autobusem. Dnes se jdeme podívat do rašeliníšť. Tak se brodíme po kolena v rašelině a mezitím se dozvídáme plno cenných informací o suchopýrech,

vachtě, a dalších druzích. Na jednom místě obdivujeme rosnatky okrouhlohlísté a především anglické, což je u nás velmi vzácný druh. Cestou na pískovnu, kde si umyjeme nohy od rašeliny, vidíme prstnatce májové. Již s čistými nohama jdeme na vlak, který nás doveze zpět do Českých Budějovic. Stejně jako včera se osprchujeme a po večerí si jdeme zahrát do tělocvičny nějaké hry.

Dneska, v pondělí, s námi většina Kaštanů nepůjde, protože musí do školy. Do teď jsme se tady zabývali botanikou, ale dnes bude ornitologický den. Jdeme se podívat k Vrbenským rybníkům, kde byl hlášen výskyt ibisů! Kromě toho tady hnízdí kolpíci a pisily, takže se všichni těšíme. Trolejbus, kterým většina z nás ještě nikdy nejela, nás zaveze co nejbliž to jde. A teď je to už na nás. Ještě než k rybníku vůbec dojdeme, přivítají nás racci chechtaví a taky černohlaví. Z těch máme už teď radost. Na vodě sledujeme malá racčátka, potápku žlutorohou, poláky velké a hlavně zrzohlávky rudozobé. To je pro většinu z nás poprvé, co tyhle ptáky vidíme. Po menším odpočinku a svačině pokračujeme dál a díky tomu můžeme pozorovat kopřivku a nebo pisily čáponohé, které se tu prochází ve vodě na svých dlouhých nohách. A o kus dál vidíme ty kolpíky. Jsou to krásní bílí ptáci, z dálky trochu připomínající čápy. Ovšem zobák mají oble zakončen. Než nám přijede autobus, máme ještě chvíli čas, tak se jdeme podívat k dalšímu menšímu blízkému rybníku, kde se opět ve vodě prochází pisily, kulík a taky další bahňák, kterého jsme nakonec určili jako vodouše hnědého. Večer, po vysprchování a po večerí, si jdeme opět zahrát do tělocvičny hry a pak spát.

Dnes budeme odjíždět, ale předtím si ještě uděláme menší vycházku po městě. Podíváme se na náměstí, které tu mají budějovičáci velmi pěkné, k radnici a vylezeme si taky na Černou věž. Je z ní krásný výhled na celé město i do přilehlých vesnic, jako například do Dobré Vody. Vidíme odtud také na zámek Hluboká, nebo na elektrárnu Temelín. Bylo tu pěkně, máme spoustu zážitků a kamarádů, ale vlak nepočká, a tak se musíme rozloučit a jet.

Však se sem určitě ještě někdy podíváme, neviděli jsme přece toho ibise!

HgS

Vítání ptačího zpěvu: V sobotu 28. 4. bylo námi ve spolupráci s Moravským Ornitologickým Spolkem pořádáno Vítání ptačího zpěvu, akce pro všechny zájemce z řad ornitologie. Možná především díky velmi krásnému počasí se sešlo na třicet lidí, a mezi nimi téměř patnáct členů LMP, tedy i někteří Ó, ptáci. Pěnkava začala krátkým rozděním materiálů MOSu a mohli jsme vyrazit na trasu. Cestou jsme poslouchali slavíka, budníčky, rehky, strakapoudy, pěnice se spoustou dalších opeřenců. Naším uším byl také dopřán odborný výklad. Pro všestrannější znalosti jsme si prohlédli i bobra. Jakmile jsme došli k Poděbradům, rozdali se samolepky a vydali jsme se k sítím, kde nám Honza Vidlař ukázal svoje úlovky. Chytil slavíka a pěnici černohlavou. Po prohlédnutí exemplářů a důkladnému seznámení se se sítěmi byla celá akce ukončena. Každý se rozešel po vlastní ose a mohl si užívat krásného ranního zpěvu ptáků.



Prez.

Další dávka letní poezie

(pozn. redakce: síla poezie je opravdu velká a tíha černého svědomí je ještě větší. Zkrátka občas člověk někdy řekne nebo udělá něco, co toho druhého nemusí zrovna potěšit. Nebudeme zabíhat do detailů a nebudeme šířit pomluvy ani donášet. Nicméně když už jsme to nakousli – jedna náčelnice Mývalů si jednou udělala legraci z jiného náčelníka Blatoušů poněkud nevybíravým způsobem. Byl to velmi drsný až bezlístný vtip. Poté byl onen obětní beránek zahlcen hromadou jejích omluv, které byly snad ještě více obtěžující než onen předešlý skandál. Nicméně jí byl ochoten odpustit – pod jednou podmínkou – že napíše do Totolanu báseň, aby ukázala, že i ona umí být hodný a milý člověk se srdíčkem na pravém místě. A domníváme se, že se jí to povedlo velmi obstojně. O tom se ostatně přesvědčte sami).

Slunce září, země hřeje,
a k prázdninám všechno spěje.
Školáci jsou nedočkaví,
a proto jsou velmi hraví.
Dovolená už se blíží,
z vedra se nám oči klíží.
Příroda je v plné síle,
čekají nás dlouhé míle.
Azurová moře, převysoké hory,
ze slunce mě hlava bolí.
Pojďme všichni létu vstříc,
zažijeme toho víc.



Dinosauří vzpomínky

(pozn. red: během poměrně dlouhé tradice našeho oddílu jím prošlo mnoho členů, kteří již mají své vlastní životní cesty a zároveň rádi vzpomínají na léta strávená v oddíle. Proto jsme si pro Vás připravili exkluzivní vzpomínání bývalých členů, které v tomto čísle otvírá pro mnohé nezapomenutelný Glum, který u nás strávil léta 2002 až 2007).

„Vzpomínky, které si spojuji s LMP ve mně vyvolávají pěkné pocity z aktivit a z kolektivu, v kterém jsem našel spoustu dobrých kamarádů, s kterými se vídám i nyní. Do LMP jsem začal chodit jako malý kluk se zájmem o přírodu. Vzpomínám na výpravy, díky kterým jsem navštívil mnoho krásných míst Moravy i Čech. Zúčastnil jsem se i několika táborů, které byly závěrem celoročního tématu v podobě her a na které jsme se všichni vždycky těšili. Tyto aktivity mě naučily hodně věcí. Poznávání přírody, kamarádství a hlavně poznání sebe samotného.“

„Zážitků je mnoho, ale rád vzpomínám na vícedenní výpravu v Podyjí, v Čížově, kde kromě nádherné přírody jsem zažil i hodně legrace s kamarády a kde vzniklo hodně památných hlášek, které byly živé i v dalších letech.“

„Má přezdívka Glum vznikla u Mločího potoka, kde jsem skákal, běhal lesem... asi jako Glum.“ ☺



(vlevo: malý Glum/ vpravo: velký Glum)





Malé okénka záhad: Kdo to je?

O jakého
pozoruhodného
mladíka se jedná na
této fotce?

Také můžete hádat, proč
mají tito lidé žluté a černé
pruhy na obličejích a proč
onen záhadný hoch má na
hlavě jisté tábornické
nádobí?

Nabízí se i další otázka:
ve kterém roce je tato
fotka vyfocena a na

kterém táboře? Možné tipy můžete sdělit svému klanovému náčelníkovi - a nebo přímo tomuto člověku, který Vás jistě rád nějak odmění ☺

Drahanské putování

V pátek 15. 6. jsme měli sraz na autobusové nádraží a po lehkých zmatcích (ujel nám bus, u kterého jsme čekali) jsme úspěšně vyrazili směr Prostějov - tam jsme dorazili a s 1 minutovým časem na přestup jsme přesprintovali na opačnou stranu nádraží, kde už na nás čekal bus. Po vystoupení v Protivanově jsme ihned vyrazili směr Skalky avšak zcela opačným směrem ☺ Chyba byla ale rychle napravena a my konečně vyrazili směr Skalky. Cestou na Skalky jsme hledali pramen Punkvy, který jsme po křižování sem tam v lese našli. Přespali jsme v lese kousek od vysílače a kromě štěkajícího srnce se nic extra nestalo. Ráno jsme vyrazily směr Čertův hrádek další místo pro náš nocleh. Celá cesta tam by byla tak na knihu tak stručně - prošli jsme Staré Hradiště (původně keltské) a přespali jsme v okolí Čertova hrádku, kde jsme přespali ve společnosti mnoha mravenců a k libosti mnoho komárů. Ráno jsme dovalili na vlak, stihli jsme ten dřívější, a pak už jsme jeli domů, směr napuštěná vana. Tenhle ten "typ" výpravy se mi hodně líbil a určitě bych si ho chtěl někdy zopakovat.



Želva

Vzpomínání na začátky:

Koala: První, co jsem udělal, když jsem přišel do kroužku, bylo, že jsem zasedl Jardovu židli, nato si pamatuju docela dobře. Všichni přítomní mě začali pozorovat. Byl jsem pochopitelně dost nesvůj a očima jsem hledal pomoc u Chňapa, který mě dovedl do kroužku. Ten se teď ale věnoval rakům a zbytku světa si nevšímal. Puštíků s Houbou si ještě přihodili a vybídli mě, abych pronesl nějaký proslov. Tak jsem začal něco říkat, ale oni se začali smát a říkali, ať nic neříkám. Chňap mezitím dokrmil raky a tak přiběhl a všechno vysvětlil. To mě trochu uklidnilo, ale stejně na to jen tak nezapomenu. Ze svojí první výpravy si pamatuju jen to, že to bylo čištění budek. Hrál jsem tam s Camzzou dračák a pak ... (pozn. redakce: zbytek textu cenzurován).

Štěpka: No, moje začátky nebyly nijak slavné, byla jsem druhačka, takže mě nkdo moc neposlouchal ani nebral moc vážně. Moje nejlepší vzpomínka je asi na můj první jarní ohoz, kde mi tehdy bylo asi kousek nad kolena sněhu. Bylo tam spoustu super lidí, ze kterých už tam bohužel drtivá většina nechodí, takže na ně vzpomínám ráda a očima té malé holky.

Hedvika: Tak fajn, můj příchod do LMP nebyl nikterak dávný, takže si ještě něco pamatuju :D. V první řadě mě nehorázně překvapilo, že existují takoví „blázní“, kterým většinu mozku zabírá encyklopedie (viz. Pěnkava), ale i znalosti ostatních mě hoodně překvapily. Hned 1. schůzku jsem zjistila, že neznám vůbec nic a po pár marných pokusech zabodovat jsem usoudila, že nejlepší bude, když budu tiše sedět a poslouchat :D. A ono se to vyplatilo. Lidičky, se kterými jsem se setkala se natrvalo stali mými přáteli a v kombinaci s výpravama a exkurzema je to ideální mix ☺.

Prezident: Já, jak asi většina z vás ví, jsem se přidal k naší komunitě před 2 lety. Není to sice oproti ostatním pákám moc dlouho, přesto se mi zdá, že od tohoto okamžiku uplynula dlouhá doba skládající se z mnoha schůzek, výprav, Ochozů a tábora, prostě všemožných kroužkových i nekroužkových akcí s ostatními. Moje první zapojení do děje, ještě než jsem stihl zajít na první schůzku, bylo zúčastnění se na okopávání atria. Odtamtud jsem si sice moc zkušeností a kontaktů nepřinesl, ale určité seznámení to přece jenom bylo. Pak nadšení ze schůzky, ze všech her, poznávání, Blatouši mě mezi sebe přijali velmi dobře. Začal jsem poznávat nové doživotní přátele, spoustu skvělých lidí... Výborná první výprava do Grygova, kudlanky, maso, buldoci.... Po prvotním malém (možná) zakřiknutí jsem se naplno vnořil do kroužku. A pak Ochoz – Annedd Swynn. Spadl jsem do elempácké horečky.

Zlaták – národní kolo

Ráno v pondělí 4.6. nás čekal odjezd na národní kolo soutěže Zelená stezka – Zlatý list, které se letos konalo, stejně jako před třemi lety, v areálu Pod Templštynem. Sešli jsme se všichni kromě mě a Lucky, jelikož my jsme se nacházeli asi 1000 km daleko - nedaleko Paříže. Cesta, pokud vím, proběhla bez větších problémů, jeli jsme přes Brno do Ivančic a z Biskoupek jsme šli pěšky, především díky záměru podívat se na sysly. Z toho ovšem nic nebylo kvůli průtrži mračen a promočení jsme přišli do tábora. Bádali jsme samozřejmě cestou i tak. Protože jsme došli jako jedni z prvních stihli jsme si zahrát pár her. K večeru byl Zlaták oficiálně zahájen a začala první hra o exkurze, kterou ovšem ze všech týmů pochopili jen naši šikovní mladší.

Ráno si v Jihlavě pochodoval čáp černý, ale to už jsme vyráželi na exkurze. Byla to entomologie, botanika, botanika ...Také bylo na pořadu programu představení kolektivů. My jsme zde, jak se také ukázalo, nebyli omylem, ale seznámili jsme se i s novými kolektivy, stejně jako nebyl problém v udržování známosti s Kaštany či jinými.

Třetího dne, ve středu jsme já s Luckou konečně dorazili a naše sestava byla konečně kompletní (však se to také projevilo na nejenom umístění v soutěžích, ale nepředbíhejme). Starší na dnešek získali zoologickou celodenní exkurzi na Mohelno, zatímco mladším byla souzena botanika spolu s viděním očekávaných syslů... Mladší také pilně pilovali obhajobu, protože je ten den čekala. I přes jejich nepřilíhající šťastné pohledy však dopadla dobře. Večerní hra se nám starším povedla, po zmatcích ve vyhodnocování jsme nakonec skončili první, mladší však spíše v zadních pozicích.



Poslední exkurzový den. Zatímco mladší si užívali ornitologii, většina starších hydrobiologii a botaniku s Leošem. Další zdroj užívání byl samozřejmě bazén, hojně námi frekventovaný po celou dobu pobytu. Součástí dne bylo i losování na stezku spočívající v přenášení svíčky, kde jsme ve starších vyhráli a v mladších skončili devátí.

Zatímco byli všichni odborníci zaměstnáni stezkou mladších, ti zkušenější se šli podívat na sysly, či prozkoumávat další okolní druhy, především botanické. Mladší mezitím

putovali od stanovišti ke stanovišti a bojovali s náročnými otázkami. To my jsme se pouze na stezku připravovali, šrotili se všechny obory a procvičovali si obhajobu, která nás čekala za několik okamžiků a nakonec jsme z ní měli nejlepší výsledek.

Úlohy se vyměnily, mladší zamířili na Mohelenskou hadcovou step, starší do nástrah stezky. Kvalita se oproti loňsku strmě zvýšila, stejně jako počet stanovišť (což se, mimochodem nedá říci o letošním zlatákovském jídle). Ve zdraví jsme to zvládli, až na obrovský liják, který nám věci trochu zneprjemnil. Nelíbil se ani mladším, kteří se také mokří, ale zdraví vrátili. Vůbec poslední hlídka se vrátila někdy kolem sedmé, ale vyhlásování bylo připraveno už v osm.

Výsledky už asi znáte: mladší i starší na druhých místech, přemohli nás jenom Kaštani. Krásně se umístili i naši sousedé Hálkova a Nezmaři. Vrhli jsme se do oslav, až byl nový den.

Velmi brzy ráno jsme si dobalili poslední zbytky a vydali se na autobus. Ten nás přerušovaně dovezl do Ivančic, kde jsme přesedli a přes Brno se dostali až do Olomouce. Úžasný týden plný poznání, zážitků, kamarádů!

pan Prezident

Ze zápisníku vedoucího aneb tohle jsem vážně nečekal...

(Založeno na plus mínus pravdivých zážitcích)

Pro některé začínají víkendovky v pátek v den odjezdu. Těm, kteří si je vymysleli, začínají ale o několik týdnů až měsíců dřív. Existuje jedno místo, které vždy přinese něco nečekaného, to místo se jmenuje Rusalka. Tahle chatička pod Červenohorským sedlem pro nás má vždycky nějaké to překvapení. Když jsme zde byli poprvé, tak nemilým objevem bylo zjištění, že bobujeme na černé sjezdovce (naštěstí byla mimo provoz), když jsme Rusalku navštívili podruhé, nadělením byly dva metry sněhu, vichřice a dva nezkušení nováčci s kilem sekané v batohu (nutno dodat, že tato rovnice se obešla bez ztát na životech), do třetice všeho dobrého a zlého se mi v silném dešti při cestě na chatu podařilo rozseknout si nohu (pohled na krev nemusím, ale ještě děsivější byl pohled na děti, které omdlávaly za mne), jako zlatý hřeb jsme zjistili, že chatu půjčili na víkend nejen nám, ale ještě dalším dvou lidem (kteří druhý den tiše kapitulovali a zmizeli). Na čtvrté návštěvě naší oblíbené chaloupky mne nejvíce překvapilo, že se nestalo nic neočekávaného (i když po delším vzpomínání bych si něco určitě vybavila). Nejkurioznější však dopadla naše pátá cesta. A to jsem zpět u toho, jak se zařizuje víkendovka.

Všechno to začalo v lednu, domluvili jsme termín a vedoucího. Žádný problém, pojedou s dětmi na Hoštejn. Komplikace se objevily 14 dní před odjezdem, dozvěděli jsme se, že chata se opravuje a opravy nejdou tak rychle, jak se očekávalo a víkend na Hoštejně padl. Náhradní řešení znělo – zavolat Peťule a zkusit zajistit Rusalku. Tenkrát jsem ještě netušila, že ubytování budu domlouvat na pokračování víc než týden a skončíme značně jižněji než jsme plánovali.

Ale pěkně po pořádku, jeden den padl na to dovolat se Peťule. K večeru konečně získávám ono kýžené číslo, na kterém se vždy chata domlouvala. Další celý den se pokouším dovolat na získané číslo, ale marně. Když volám já nikdo telefon nezvedá, když jsem mimo dosah mobilu, volá pán zpět mě. Nakonec jsem se dovolala. Majitel mobilu se notně podivil, že chatu znám a že jsem na ní už několikrát byla (nepůjčuje se často) a ještě víc se podivil, že mám jeho číslo. Dozvídám se, že Rusalku má na starosti někdo jiný a získávám další číslo. Na toto číslo volám marně celý týden, neustále je nedostupné. Když už ztrácím naději, konečně mobil někdo zvedá, jde špatně slyšet, protože jede vlakem. Dozvídám se že majitel byl týden v zahraničí a jako bonus, že evidenci Rusalky vede jeho kolegyně. Ptám se tedy po dalším kontaktu (a děším se dalšího nekonečného telefonování), telefon ovšem není nutný, kolegyně sedí vedle a je mi bleskově předána. Samozřejmě z hlavy netuší, zda je na blížící se víkend na Rusalce volno, diktuje mi svůj mail (konečně se nebudu cítit jako telefonní ústředna), poté ještě cosi říká, ale hovor je ukončen vjezdem do tunelu. Mailování se slečnou je příjemnou změnou, bohužel se dozvídám, že Rusalka je na požadovaný víkend obsazená. V tuto chvíli se začínám smířovat s tím, že víkend padne nadobro. Nicméně dostávám tip na dalšího pána, který spravuje chatu v Bílých Karpatech. Karpaty, super budou orchideje, a tak se smírůuji s dalším telefonátem. Dovolala jsem se ihned, ovšem opět jsem jen dále odkázána na klučinu, který bydlí nedaleko chaty a má klíče. Začínám si připadat jak Asterix s Obelixem, když se snažili sehnat propustku A38. Doufám v poslední telefonát. Naštěstí jde vše hladce, domlouváme se na předání klíčů, placení a podobných věcech. A pak už jen rychle přepsat pozvánky a můžeme jet.

Nikdy bych nečekala, že zařizování výpravy může zahrnovat i protelefonoovaný týden a trojnásobnou změnu místa pobytu. Také jsem netušila, že tak nerada telefonuji, ale možná je to tak, že telefonování nemusím právě od téhle příhody. Příběh má i volné pokračování, neboť jsem nebyla jediná, kdo něco nečekal. Když jsme totiž přišli na chatu, tak pro změnu nečekal nikdo na nás. Ač jsem díky této výpravě získala nechuť k telefonům, v tuto chvíli by naše problémy se zamčenou chatou bez správce nejlépe řešil právě mobil. K mobilu je ovšem potřeba signál. Vydávám se tedy do kopců Bílých Karpat na lov signálu, potažmo klíčů od chaty. Klíčnickovi se nemohu dovolat, ale podaří se mi odeslat zprávu jeho nadřazenému, ten mi nakonec volá, že už klíčnickovi volal. Z lovu signálu se vracím o pět minut dříve, než dorazil klíčnick, který prostě nečekal, že děti s batohy zvládnou cestu na chatu tak rychle...

Bělka

Příště následuje: Ze zápisníku (nejen) vedoucího aneb ztráty a nálezy.

Věčné téma, které je aktuální především na táborech. Znáte to všichni, ponožky které se objevují samy, vyměněné ešusy, liché papučky, příliš malé pohorky, ale i tajuplné nálezy v lesích, lebky, zvláštní brouci a exoticky vyhlížející rostliny. Ztratit se dá mnohé, ale při našich cestách též mnohé nalézáme. Podělte se s námi o váš součet nálezů a ztrát.

Vysoce podezřelá květena: Není kytko jako kytko

Existuje celá řada rostlin, které se mezi sebou pletou. Pomineme-li nejčastější příčinu, kterou je podobnost a příbuznost rostlin, pak dalším důvodem, proč se nám některé rostliny pletou je podobnost jejich jmen. A nyní příklad, na který jsem v průběhu června narazila.

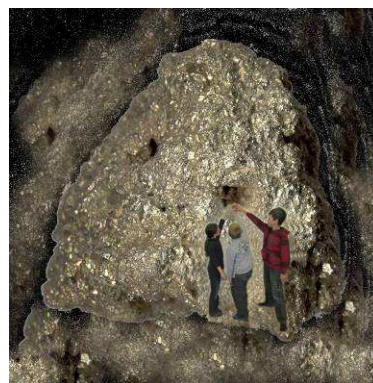
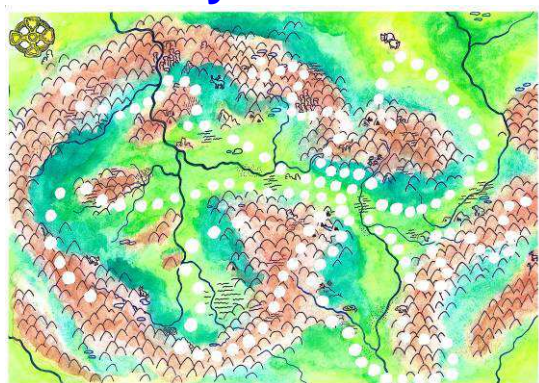
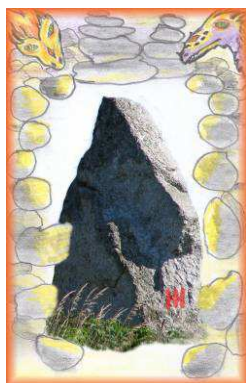


Užanka lékařská (*Cynoglossum officinale*)
 Čeleď: brutnákovité
 Teplejší oblasti ČR
 Celá rostlina chlupatá
 Květ – vijan
 Plod – tvrdka
 Léčivá – revmatismus, klouby, ekzémy
 Živná rostlina kozlíčka lesklého



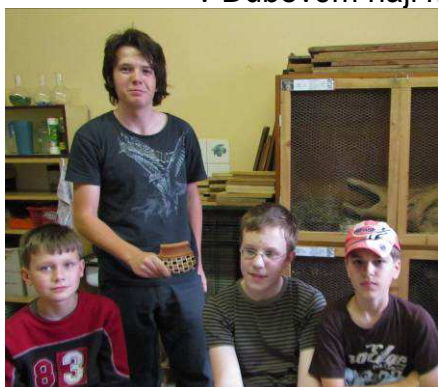
Ožanka kalamandra (*Teucrium chamaedrys*)
 Čeleď: hluchavkovité
 Teplejší oblasti ČR
 Šlahouny
 Květ – lichoklas
 Plod – tvrdka
 Aromatická
 Léčivá – působí na trávicí trakt

Cesty sedmi kamenů



Od září družiny putovaly po stezkách Starého lesa a nesly mocné kameny z Nemetonu na vrcholky hor. Číhaly na ně různé bytosti, úkoly, otázky, ale všechny kameny byly položeny a zaznělo sedm dávných pravd. O tom všem vyjde během léta náš malý speciál.

Všechny družiny putovaly a poznávaly přírodu. Dařilo se zejména Běloušům, Čwachtíkům, Hmutrah, Kamenným stopařům, Jantarům, Lovcům kamenů, Titánům z nitra země, Netušíme a Kamínkům v botách. A Mývali byli celkem prostě o trochu nejlepší! Každý klan nakonec získal v Dubovém háji menhirů střeš z Nádoby porozumění.



Slovo náčelníka

Na tomto místě bych chtěl vyjádřit obdiv a velké poděkování všem z vás, kdož jste v tomhle školním roce přiložili ruku k našemu velkému dílu. A nebylo toho málo! Desítky menších i větších výprav, výstavy, bádání v Botanické zahradě a v přírodě, péče o motýlí zahradu, psaní deníků a kroniky, vymyšlení her a soutěží, výroba a vyvěšování ptačích budek, různá stěhování a jiné práce – třeba v átriu, Den Země pro nejmenší a jiné akce pro děti ... Mnohému se tím učíme a vstupujeme do historie.



A to jsou oni. Naši deváťáci. Strávili jste u nás pěkný kus života a jen tak dál!

Ale ještě neupadáme do letního spánku. 24.6. jedou Blatouši, Mloci, Sklípkani a Mývali do Štramberka hledat ještěrky zední a jasoně červenooké.

Poslední schůzky našich klanů budou od čtvrtek 21. do středy 27.6.

A v létě? Budeme chodit každé pondělí, středu a pátek krmít naše zvířata, vždy v 10.00 dopoledne.

30.6. - 5.7. jedeme do NP České Švýcarsko, 9.-15.7. pořádáme příměstský tábor Olomoucké putování,

potom jedeme kroužkovat ptáky do CHKO Poodří. A pak už nás konečně cesta, kterou jsme nastoupili při hledání tajemství na Ochoze a v Pruga Šuma dovede do Kouzelného údolí v Lubě. To se stane 11.-24.8. A potom ještě někteří současní i budoucí instruktoři vyslyšeli Výzvu 2012 a jedou tam!

V září začneme od 7.9. (Sklípkani). A pak už jak jsme zvyklí. A kdo byste chtěl přijít pomoci s přípravou na malování jeskyně, přijďte 3. září ráno co nejdříve – budeme vše stěhovat ven. A nejspíš 5. září odpoledne již zpět.

Jak to bude vypadat v „našich dnech“? Mývali v pondělí (15 – 17, Jarda, Mamba, Vojcek, Chňap?),

Zelené lístečky pro nejmenší (15.45 – 16.45 Bělka, Šamší, Kristína a Lucka), Zelené lístečky (17 – 18, Bělka, Jarda a Lucka), v úterý od 16.00 Gwy Gwyové (Jarda, Camzza, Delfa) a Bzučiví medvídci (16 – 18, Bělka, Kohout, Ondra, Rosy), ve středu od 15 do 17 Blešivci (Bělka, Šamší, Štěpka, Fráňa) a Blatouši (Jarda, Křišna, Bob, Šimon, Hedvika, Prezident, Koala, Sitta), ve čtvrtek Mloci (15.30 – 17.30, Jarda, Žbluňk, Camzza, Šárka, Pěnkava, Kachna) a od 17.30 Booovo doupe (Camzza), v pátek Sklípkani (15 – 17, Jarda, Potápka, Veverčák, Andy, Trilobit)

O akcích a celoroční hře příště. A **tábor v roce 2012?** Hoštejn – Německá luka. Nebo jinde?

Totolan Wi červen 2012 pro Vás připravili

Šimon, Prezident, Želva, Bělka, Glum, Štěpka, Hedvika, Koala, Křišna, Jarda, Mamba, Kachna

Do Totolanu můžete přispívat i vy! Ano, je to tak. A nabízíme vám rovnou dva způsoby. První spočívá v tom, že se stanete součástí **redaktorského týmu**, občas se objevíte na schůzi, kde se budou rozdělovat témata, nějaké si vyberete a vzhůru na věc! Nebo sami oslovíte Křišnu nebo Bělku nebo Jardu a nabídnete jim své dílo či nápad!



Dům dětí a mládeže Olomouc, tř. 17. listopadu 47, 771 74 Olomouc 1

tel: 585 223 233, e-mail: panda@ddmolomouc.cz

DDM: www.ddmolomouc.cz

MOP Lid Medvědího potoka, Ladova 3, 779 00 Olomouc 9

mopimp@seznam.cz, www.upolin.com/LMP/lmp.htm

ZO 71/02 ČSOP Upolín, Skřivánčí 23, 779 00 Olomouc 9

upolin@upolin.com, www.upolin.com

